

Հոսմ ի ծոց մօր սուրբ եկեղեցւոյ, ի թվին Հայոց ՌՃՀԱին (= 1722) Յունւարի եին»:

ԼՊ. ԹՂ. 77բ-78ա. (Առ անծանօթ ոմն). «Տէվ-էթլու վէ սատէթլու, հազիզէթլու վէ շէֆաէթլու» (519-20):

ԼԵ. ԹՂ. 79ա-79բ. (Եղիազար կաթ. Էջմիածնէն առ խանն Պարսից). «Վէզիրի մուհթէրէմ վէ վէքիլի աղէմ» (524-5):

ԼՐ. ԹՂ. 80ա. (Առ անծանօթ ոմն). «Իզլէթլի վէ արիֆէթլի էֆէնտիմ սուլթանըմ» (521):

ԼՐ. ԹՂ. 80բ-81ա. (Առ անծանօթ ոմն). «Տէվ-էթլի վէ սատէթլի, բուֆէթլի վէ ֆազիլէթլի սուլթանըմ» (522-3):

Խ. ԹՂ. 81բ-83ա. «Էտիրնէտէն կէլէն մէքթուպ սուրէթի պու մէզմուն ուզրէ: Սէրէֆրազի բուհպանան, վէ սէրթաճի գապիլէի Էրմէնիան . . . սատէթլի ֆազիլէթլի Եղիազար խալֆէմըզ հազրէթլէրինուն խաքիփայի շէրիֆլէրինէ թէմէննայիլէ»: Նամակս գրուած է Մարտիրոս Ղրիմեցիի վախճանէն (1683 Օգոստ. 25) ետք և կը վերաբերի Երուսաղէմի և Կ. Պոլսոյ պատրիարքութեան խնդիրներուն և օրուան քաղաքական անցքերուն մասին տեղեկութիւններ կը հաղորդէ Էջմիածին Եղիազար կաթողիկոսին: Հաւանաբար Երեմիա Զէլէպին եղած ըլլայ խմբագրողը:

Խա. ԹՂ. 83բ-85ա. «Այս է օրինակն խէթի շէրիֆին որ նորոգեցին վասն Աղեքսանդր կաթողիկոսին, թվին ՌՃԿԲ (= 1713) Յունուարի ամսոյ»: Սուլթանի հրովարտակին ընդօրինակութիւնն է, հայատառ:

Խբ. ԹՂ. 89ա-91ա. «Պէրայի թէրճուսան Զէմէրէէ, գալմ Էրմէնեան Գուտս մարհասէսընտէն մուհապէթնամէ եատիկեար էպէտիէ: Ֆիլիսօֆիէ տէր քի՛ Տօսթըն լութֆընի ֆէրամուշ էթմէ»: Երուսաղէմի մէջ հայ և լատին յարաբերութեանց վերաբերեալ սիրոյ գաշինք: